

αὐτῶν αἱ μεγάλαι οἰκοδομαὶ ἔχουν τὸ ἐλάττωμα
ἀναίνονται ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, ὡς ὁ ἐν Λοιδίω
τοῦ Ἁγίου Παύλου οὐ ἐκτός μ' αὐτῶν πλεονάζει, ὅλον
εἶπον εἶναι ἀρανές. Ἄλλ' εἶ: Λισαβῶνα περὶ τὰς
οἰκοδομὰς ἀφίνεται περίχ τοσοῦτον κενὸν διά
ὅστε εἶναι κατραπὴ πανταχόθεν. Μεταξὺ τῶν
ἁγίων Λισαβῶνος καταστημάτων, τὸ ὑπὸ τῆς παροῦ-
στος παριστανόμενον εἶναι τὸ μέγιστον ἀνδρῶν το
ἐντελεστεραν ἀρχιτεκτονικῆν διηγεγραμμένον.
Ἐστὶ δὲ αὐτοῦ εἶναι ὡραῖον δεῖγμα τῶν ἰδι-
οειδῶν ἐκείνων εἰδῶν τῆς κλασικῆς ἀρχιτεκτονικῆς
καυτοῦ ἐξέχει ἐν Πορτογαλίᾳ. Σύγκειται ἀπὸ
παρχῶν πύργους, μετ' εἰς τρεῖς ὁδοὺς ἑκαστος,
ἀρμένους μετ' ὀριζήτων κίονας. Αἱ ἀνώτατοι σχη-
ματῶν τὰ κωδωνοστάσια περιεχόμενα εἰς μεγαλοπρε-
πέων καὶ φανοειδῆ θόλον.

ἑστιατόριον, τὸ μαγειρεῖον, τὸ φαρμακεῖον, καὶ ἄλλα
οἰκήματα προσδιορισμένα πρὸς συζήτησιν ἢ συμβούλιον
Ἐν τῷ κέντρῳ ὑπάρχει κήπος καὶ κρήνη.
Τὰ ταξίματα τὰ γινόμενα ὑπὸ τῶν ἐνοικοῦντων τὰς
τοιαύτας οἰκοδομὰς εἶναι συχνάκις περιεργα, τὰ δὲ ἐ-
πινοήματα αὐτῶν πρὸς ἀποφυγὴν τῶν μοναστικῶν κατ-
νομιστῶν εὐφρέστατα. Οὕτως οἱ Μοναχοὶ τοῦ Ἁγίου
Βικεντίου οἵτινες ἦσαν ἄπαντες εὐγενεῖς εἶχον τάξει νὰ
μὴ περιπατήσωσιν ποτὲ πεζοί, περὶ τὸ περιφράγματος
τοῦ Μοναστηρίου των. Συνέπεια δὲ τούτου ἦτον ὅτι αἰ-
ωνίως ἐβιάζον ἐπ' αὐτῆς, καθότι ὁ ἄπειρος αὐτῶν
πλοῦτος τοῖς ἐπέτρεπε ν' ἀπολαμβάνωσι τὰς μεγίστας
τῆς Λισαβῶνος τρυφάς. Τὸ Μοναστήριον τοῦτο ἀνηγέρ-
θη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Ἰωάννου τοῦ τρίτου,
Μετὰ τὴν μονὴν ταύτην ἔπεται κατὰ τὸ μέγεθος ἡ τῆς
la Gracia, τοποθετημένη ἐπὶ τῆς κορυφῆς λόφου καὶ
σχηματίζουσα τρίγωνον μετ' ἡν τοῦ Ἁγίου Βικεντίου,

Τὸ ἐν Λισαβῶνι μοναστήριον.

κίονων τοῦ αὐτοῦ ρυθμοῦ, ἔχον τρεῖς θύρας καὶ
ἐπεξεργασίας καὶ ἐπιστερομέναις ὑπ' ἀγα-
λῆν ἠθέλομεν προσπαθῆσαι νὰ περιγράψωμεν
αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἕκαστον μέρος ἔδει ἰδιαιτέρας
ἀρκεί μόνον νὰ εἰπωμεν ὅτι ὅσον πλουσι-
οῦν ἐξώθεον οἱ θεμελιωταί του, τοσοῦτον ὁ ἀρχι-
επολλαπλασίαζε τὰς κολλοὰς του. Τὰ μονα-
σταστικάματα τῆς Πορτογαλίας εἶσι σχεδὸν ὁμοό-
μοι ἢ περιγραφή ἐνός δύναται νὰ χρησιμεύσῃ δι'
αὐτὰ δὲ εἶσι σχήματος τετραγωνικοῦ ἢ ἐπιμήκους
ἀνώτατην ὄροφν εἶσι τὰ κελιά τῶν μοναχῶν
εἰς μικρὰ τετράγωνα οἰκήματα, μετ' ἐν παραθυροῦν
ἔξω. Τὸ χαμηλότερον πάτωμα περιέχει τὰ

καὶ τοῦ ρουζιῦ, ἀλλὰ στερεῖται ἐντελῶς ἀρχιτεκτονικῆς
κολλοῆς. Μετὰ τὴν ἀποσκορρίασιν των μοναστικῶν τα-
ταγμάτων ἐκ τῆς Πορτογαλίας τὸ Μοναστήριον τοῦτο
μετεποιήθη εἰς στρατιῶνα θυνάμενον νὰ περιλάβῃ, 5,000
ἢ 6,000 ἄνδρας ἐὰν ἀναγκαιωθῇ, καθὸτ μόνον μία-
πτερεῦς ἦν εἶναι οἰκήτιμος, τὸ δὲ ἐπίλοιπον εἶναι ἐτοι-
μὸ βρόπον, καὶ ἄνευ ὀροφῆς,
Ἡ Ἐκκλησίᾳ de Roque ἦναι ἔως ἡ πλουσιωτάτη τοῦ
κόσμου ἀπὸ τὰς ὁμομεγεθεῖς τῆς, Αἱ στήλαι τοῦ Ἁγίου
βήματος εἶσιν ἀπὸ lapis lazuli (1) τὸ δὲ λιθόστρωτον
(1) Κυανοῦς πολύτιμος λίθος μετ' φλέβας χρυσαῖν.